

(המשך מעמוד 22)

דיים המחורשים כטיבועים, צלקת הניתוח תיעלם, ושום גבר לא יחוש בתוספת המלא-כותית. גם האשה תגיב בהתאם לתחושתיה הנורמליות, כי הריקמה הטיבעית ממשכה לכסות את השד.

לפני כארבע שנים פיתח רופא קהירי שיטה לריפוי אימפוטנטים בעזרת הסיליקון. היום, מבצעים לפי שיטתו ניתוח בו פותח חים את אבר-המין לאורכו, ומכניסים לתוכו גליל מהחומר-הפלסטי.

הצרה היא בכך שאבר-המין יישאר זקוף תמיד. אבל יש להניח שאלה שעברו את הניתוח יהיו מוכנים להסתדר עם הבעייה הזאת. גם השדדים שהודקפו בעזרת הסיליקון קוו יישארו כאלה עד יום מותה של האשה הנושאת אותן.

כמו מוצר קוסמטי. הסיליקון קיים כבר כ-20 שנה, אולם רק בשנים האחרונות החלו להשתמש בו בהיקף רב. בין היתר, מייצרים ממנו חלקי-פנים, ברזילב, מוליכי מוון, צינורות-שתן ועוד. תכונתו המיוחדת של החומר היא שהסיליקון הקשיח אינו נדחה על-ידי הגוף.

אני משתמש בחומר למעלה מעשר שנים, ועוד לא ניתקלתי בשום בעיית שי-יצר" — אמר מתח פלסטי תל-אביבי נודע. אולם יצרני הסיליקון בעולם אינם מעוניינים שהחומר יישאר רק בתחומם של ה-מתחים הפלאסטיים. הם רוצים להפכו ל-מוצר קוסמטי נפוץ, שיפתור לא רק בעיות רפואיות ופסיכולוגיות, אלא בעיות חזרות פשוטות. החודש נפתחה סוכנות של מפיצי הסיליקון בישראל. הם עומדים לפתוח במסע יחסי-ציבור כדי להפוך את החומר למיצרך עממי ומבוקש.

עיתונות

גם בארזים נפלה שלהבת

מתכנן האופנה הפאריסאי, אייב סאן-לורן, יכנס ללא ספק להיסטוריה של תנועת-העבודה הישראלית. הוא אולי עוד לא יודע זאת, אבל הוא עשוי גם לזכות בפרס, על-שם בבה אידלסון, למשל.

הוא תיכנן טוניקה שחורה עשויה משיפוף, המאפשרת להתלבש ולהשאר עירומה בעת ובעונה אחת. קשה להצמיח שהדגם החוש שלו יתקבל ע"י ארגון-אמהות-עובדות. אבל השבוע הוא עשה היסטוריה. תצלום של הדוגמנית הלוכשת אותו פורסם בעתון הפועלים הישראלי.

דבר-השבוע פירסם השבוע את תמונת העירום הראשונה שלו.

עירום ב"רבר השבועי" האופנאי עשה היסטוריה

הוא

אלוף

ישראל

בג'ודו

ונשוי

היא

ציירת

שונכלאה

על ריגול

בירדן

עוד בן בלי אב

בניית לחם

אבא סקורניק פרי

כי ימעט שנה לאחר הולדת בנה של מריה כרוח הקודש, נולד ב-בית-לחם, ילד אחר ללא אב. היה זה בנה של שרה עמרם, ציירת תמונות פוליאסטרה ודמות ידועה היטב בחוגי הבהוימה התל-אביבית. אך שלא כיהושע — ישו, וזה הרך שנולד בבית-ההולים הצרפתי בבית-לחם לאחר זמן קצר, לאב אמתיו. גד סקורניק, האב המאשר, העניק לתינוק את שם אביו ושם משפחתו, אך במקום לעלו ולפרסם את דבר הולדת בנו השלישי, העדיף לשמור זאת בסוד.

כי גדי סקורניק (28), אלוף ישראל ב-ג'ודו, נשוי ואב לשני ילדים — אך אשתו איננה שרה עמרם. שרה (39) הנוראית צעירה מגילה, היא ידוניתו מאז הכירו איש את רעותו בקפה נוגה בתל-אביב, לפני כ-חמש שנים. הידידות בין השניים הייתה התלכדות של שני אנשים בעלי סיפור היים יוצא-דופן וכיחוד במינו.

בעת כיבוש ירושלים ב-1947 נמצאה שרה, ילידת ירושלים, בשטח הערבי של ה-עיר יחד עם בנה התינוק. בעזרת תעודה מזויפת על שם קטרינה אלכסנדרובה, התחזתה לרוסיה-נוצרית, והועברה בחסות הצלב-האדום עם ילדה לעיר-העתיקה. שם חשדו בה הירדנים בריגול, והיא נחבשה בקניסלה — הכלא הירושלמי הנודע לשימ-צה. רק כעבור 6 חודשים שוחררה, הורשי-

תה לחיות בירדן כאזרחית שוה-זכויות. במרוצת הזמן רכשה עמדה נכבדה, והועסקה אף על-ידי המודיעין הירדני במסגרת ידעיות על קומוניסטים ואנשי אופוזיציה.

בינתיים החלה שרה לפתח קשרים עם ישראל, ובחיפוש שנערך יום אחד בביתה בעיקבות הלשנה, נתגלו מסמכים חבוים הכתובים עברית. היא נאסרה שוב כחשודה בריגול, נשפטה ונידונה לשתי שנות מאסר. בתום המאסר לא שוחררה, ורק בדצמבר 1956 הועברה דרך מעבר מנדלסבאום לישראל, שם חיכה לה בנה איבן שהאמין עד איתו יום כי הוא רוסי-נוצרי.

די (רוברט) סקורניק התפרסם ב-1960 בעיקבות שוד שביצע יהוד עט ז'אנט גולדמן, מי שהתפרסמה בזמנו כי "נערת הפיתוח".

גדי התייתם מאימו ביום בו נולד, ב-צרפת, ב-1940, ואת אביו איבד בגיל 13. לאחר שנות ילדות שעברו עליו בבתי-יתומים, ובתי איכרים, הגיע לפאריס, ובגיל 16 הצטרף לגרעין ציוני שעלה לארץ, ו-הובא לקבוצת גברעם. בצבא שירת בנח"ל, ובאחת החופשות הסתבך בכרשת השוד, בגיל עולול היה להיענש במאסר-עולם.

עורך-דינו או, דן גרונר, סיפר עליו למשפחת ידידים שהסכימה לאמצו. גדי, שהיה שנים כה רבות ללא בית-הס, ולא זכה מעודו לאהבת אב, מצא בגיל 20 את מה שחסר לו כל שנותיו.

בינתיים פיתח את כשרונותיו בספורט, ובעיקר בג'ודו, עד שהפך לאלוף-ישראל במיקצוע זה. גדי ושרה, שני האנשים בעלי רקע כה שונה הפכו לידידים קרובים, החלו לבלות יחד לטייל ולהצטלם בצוותא.

כשסיפרה שרה לגדי שהרתה ללדת, הביע את שמחתו הרבה ולאשרה לא היה גבול.

אבל כשחזרה לתל-אביב נכונה לא הפתעה: "השקעתי את כספי בפרויקט גדול", הודיע לה גדי, "אשלם לך את השתכחותי באחזקת הילד כשישתפר מצבו".

רק אז נודע לשרה כי גדי הבלונדיני, ה-גברתן ויפה-התואר הוא נשוי ואב לשני ילדים.

בתביעה למוזונות שהגישה לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, באמצעות פוקליטה, עורך-הדין דב שילנסקי, תבעה שרה מגדי 300 ל"י לחודש כדמי השתכחות בהוצאות אחזקת הילד. "גדי משתכר כ-2500 ל"י לחודש וחי ברמה גבוהה", טענה, "הוא בהחלט יכול לשלם מוזונות!".

אמא עמרם — האהבה האסורה

גדי, שהוא מבעלי מכוון גדי לג'ודו, ה-נמצא ברהוב הס בתל-אביב, סירב להגיב על כל העניין.

אך שרה עמרם הסבירה בתביעתה: "לו היה הדבר בידי גדי — היה משלב. הוא נמצא במצב ביש. הוא אינו שולט בכספים שלו, גם בשביל ללכת לקולנוע הוא צריך לבקש כסף. האנשים העומדים מאחוריו שי-גרמו לו את כל זה, אינם רוצים שהוא ישלם לי".

עד שתחליט השופטת מינה שמיר, אם וכמה יצטרך גדי לשלם עבור פרי האבתו האסורה, נמצא התינוק במוסד, שם רואה אותו שרה שלוש פעמים בשבוע. בנה ה-כבור, יכול כבר לדאוג לעצמו. כי בגיל 19 נבחר איבן עמרם למר בתיים המקצועי לשנת 1968.